

РЕШЕНИЕ № 38 ОТ 23 ЯНУАРИ 2004 Г.

за даване на съгласие за прекратяване на Договора за предоставяне на концесия върху част от крайбрежната плажна ивица – морски плаж „Русалка“, сключен на 11 септември 1998 г.

На основание чл. 23, ал. 2, т. 7 от Закона за концесиите, чл. 46, ал. 3 от Правилника за прилагане на Закона за концесиите, чл. 18 и 80 от Закона за държавната собственост и чл. 35, ал. 2 от концесионния договор за морски плаж „Русалка“

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ РЕШИ:

1. Дава съгласие концесионният договор за морски плаж „Русалка“, сключен на 11 септември 1998 г. между министъра на регионалното развитие и благоустройството и „Каварна турист“ – АД, София, да бъде прекратен, считано от 1 януари 2004 г., поради системно неизпълнение на задължения по концесионния договор.

2. Упълномощава министъра на регионалното развитие и благоустройството да предприеме необходимите действия за прекратяване на концесионния договор, като даде на концесионера едномесечен срок от датата на прекратяването на договора за освобождаване на обекта на концесия, както и да предприеме необходимите действия за събиране на дължимите суми по съдебен ред.

3. В случай че в срока по т. 2 концесионерът не освободи обекта по т. 1, областният управител на област Добрич да го из земе по реда на чл. 80 от Закона за държавната собственост.

4. С цел предоставянето на нова концесия областният управител на област Добрич да предприеме необходимите действия за осигуряване на достъп от сушата до морски плаж „Русалка“, включително, ако е необходимо – чрез извършване на отчуждителна процедура при условията и по реда на Закона за държавната собственост.

5. До предоставянето му на концесия обектът по т. 1 да се управлява от областния управител на област Добрич.

За министър-председател:

Николай Василев

Главен секретар на Министерския съвет:

Севдалин Мавров

МИНИСТЕРСТВА И ДРУГИ ВЕДОМСТВА

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

ДОГОВОР

между правителството на Република България и правителството на Ислямска република Иран за взаимно насърчаване и защита на инвестициите

(Ратифициран със закон, приет от XXXVIII Народно събрание на 17 февруари 1999 г. – ДВ, бр. 18 от 1999 г. В сила от 24 август 2003 г.)

Правителството на Република България и правителството на Ислямска република Иран, наричани по-долу „договарящи се страни“,

в желанието си, да засилят икономическото сътрудничество от взаимна изгода за двете държави,

с намерение да използват техните икономически ресурси и потенциални възможности в сферата на инвестициите и също така да създадат и поддържат благоприятни условия за инвестиции на инвеститорите от едната договаряща се страна на територията на другата договаряща се страна, и

признавайки необходимостта от насърчаване и защита на инвестициите на инвеститорите на едната договаряща се страна на територията на другата договаряща се страна, се договориха за следното:

Член 1

Определения

За целите на този договор:

1. Понятието „инвестиции“ означава всякакъв вид вложения, инвестирани от инвеститор на едната договаряща се страна на територията на другата договаряща се страна в съответствие със законите и разпоредбите на другата договаряща се страна и по-специално, но не изключително включва:

а) движимо и недвижимо имущество, както и свързаните с него права;

б) акции, дялове или други форми на участие в дружества;

в) искове за пари или за всякакво друго изпълнение, което има икономическа стойност;

г) права в областта на индустриалната и интелектуалната собственост, като патенти, полезни образци, промишлени образци или модели, търговски марки и наименования, ноу-хау и гуд уил;

д) права за извършване на стопанска дейност, предоставени съгласно закон или по силата на административен акт, издаден въз основа на закон или договор, сключен с компетентен орган на приемащата договаряща се страна, включително права за търсене, разработване, извличане или експлоатация на природни ресурси.

Последваща промяна във формата, в която инвестициите са били направени, няма да засегне тяхната същност като инвестиции, при условие че такава промяна е направена в съответствие със законите на приемащата договаряща се страна.

2. Понятието „инвеститор“ означава по отношение на всяка договаряща се страна:

а) физически лица, които съгласно законите на тази договаряща се страна се считат за нейни граждани;

б) юридически лица, които са регистрирани или учредени в съответствие със законите на едната договаряща се страна и имат седалище заедно с действителна стопанска дейност на територията на тази договаряща се страна.

3. Понятието „приходи“ означава законно получените суми от инвестиции, като печалба, дивиденди, плащания, произтичащи от заеми, хонорари и такси.

4. Понятието „територия“ означава:

а) по отношение на Република България: територията под неин суверенитет, включително териториалното море, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които Република България упражнява суверенни права или юрисдикция в съответствие с международното право;

б) по отношение на Ислямска република Иран: територията под суверенитета или юрисдикцията на Ислямска република Иран и включва нейните морски зони съгласно националното ѝ законодателство в съответствие с международното право.

Член 2

Насърчаване и защита

1. Всяка договаряща се страна ще насърчава и ще създава благоприятни условия за нейните инвеститори да инвестират на територията на другата договаряща се страна.

2. Всяка договаряща се страна ще насърчава и ще създава благоприятни условия за инвеститорите на другата договаряща се страна да инвестират на нейната територия.

3. В случай на реинвестиране на приходите от инвестициите тези реинвестиции и техните приходи ще се ползват от същата защита, както и първоначалните инвестиции.

Член 3

Допускане на инвестиции

1. Всяка договаряща се страна ще допуска на своята територия в съответствие със своите закони и разпоредби инвестиции на инвеститори на другата договаряща се страна.

2. Всяка договаряща се страна ще предоставя, след допускането на инвестиция, всички разрешения, които са необходими в съответствие с нейните закони и разпоредби за надлежното реализиране на такава инвестиция.

Член 4

Третиране на инвестиции

1. Инвестициите на инвеститори на едната договаряща се страна, извършени на територията на другата договаряща се страна в съответствие със законите и разпоредбите на последната, ще получат в другата договаряща се страна пълна правна защита и справедливо третиране не по-малко благоприятно от това, предоставено на инвестиции на нейните инвеститори или на инвестиции на инвеститори на която и да е трета държава.

2. Инвеститорите на едната договаряща се страна ще получат на територията на другата договаряща се страна по отношение управление, поддържане, използване, владение или разпореждане с техните инвестиции третиране не по-малко благоприятно от това, предоставено на нейните собствени инвеститори или на инвеститори на която и да е трета държава.

3. Ако договаряща се страна предоставя специални права и привилегии на инвеститори на която и да е трета държава по силата на

споразумение за създаване на зона за свободна търговия, митнически съюз, икономически общности или подобни регионални организации или по силата на споразумение за избягване на двойното данъчно облагане, тя няма да бъде задължена да предоставя такива привилегии на инвеститори на другата договаряща се страна.

4. Ако националното законодателство на договарящите се страни или настоящи или бъдещи международни договори, приложими между Република България и Ислямска република Иран, или други международни споразумения, по които те са страни, съдържат разпоредби, било то общи или специални, даващи право на инвестиции на инвеститори от другата договаряща се страна на третиране, по-благоприятно от предвиденото в този договор, такива разпоредби ще преобладават над този договор до степеня, до която са по-благоприятни.

5. Независимо от условията, изложени в този договор, ще се прилагат по-благоприятни разпоредби, които са били или могат да бъдат договорени от която и да е от договарящите се страни с инвеститор на другата договаряща се страна.

Член 5

Отчуждаване и обезщетение

1. Инвестициите на инвеститори на едната договаряща се страна не могат да бъдат отчуждавани, национализирани или подлагани на мерки, които по последствията си са равни на отчуждаване или национализация (наричани по-нататък „отчуждаване“) на територията на другата договаряща се страна, освен в обществен интерес, по надлежен законов ред, на недискриминационна основа и срещу изплащане на незабавно, ефективно и адекватно обезщетение.

2. Обезщетението ще възлиза на пазарната стойност на инвестицията непосредствено преди действието по отчуждаване да е било предприето или да е станало известно, което е по-рано, и ще бъде изплатено без забавяне. В случай на забавяне ще бъде платено допълнително обезщетение за периода на закъснение в съответствие с международната практика.

Член 6

Загуби

На инвеститори на едната договаряща се страна, чиито инвестиции претърпят загуби, дължащи се на война или някакъв друг въоръжен конфликт, революция, извънредно положение или други подобни събития на територията на другата договаряща се страна, ще бъде предоставено от другата договаряща се страна третиране по отношение компенсация, реституция, обезщетение или друго уреждане не по-малко благоприятно от това, предоставено на нейните собствени инвеститори или на инвеститори на която и да е трета държава.

Член 7**Репатриране и преводи**

1. Всяка договаряща се страна ще разрешава в съответствие със своите закони и разпоредби на инвеститорите на другата договаряща се страна след изпълнението на всички данъчни задължения свободния превод на плащания, свързани с техните инвестиции, и поспециално:

а) капитал и допълнителни суми, предназначени за поддържане или увеличаване на инвестицията;

б) доходи от инвестиция;

в) приходи, получени от продажбата или от общата или частична ликвидация на инвестицията;

г) сумите, необходими за плащането на разходите, произтичащи от функционирането на инвестицията, като изплащане на заеми, плащане на патенти, хонорари, такси или други разходи;

д) обезщетение в съответствие с чл. 5 и 6;

е) месечни заплати, надници и възнаграждения, получени от гражданите на едната договаряща се страна на територията на другата договаряща се страна за работа или услуги, извършени във връзка с инвестиции, направени на нейна територия.

2. Преводите, посочени в предшестващата алинея, ще се извършват в свободно конвертируема валута без забавяне, по обменния курс, действащ в деня на превода на територията на договарящата се страна, където е направена инвестицията.

Член 8**Суброгация**

Ако едната договаряща се страна или посочена от нея агенция извърши плащане на свой инвеститор по силата на застраховка или гаранция, договорена по отношение на инвестиция, другата договаряща се страна ще признае суброгацията на първата договаряща се страна или посочената от нея агенция във всички права и икове на инвеститора и това, че първата договаряща се страна или посочената от нея агенция е упълномощена да упражнява правата и да изпълнява исковите до същата степен.

Спорове между суброгиралия се и приемащата договаряща се страна ще се разрешават в съответствие с разпоредбите на чл. 10 на този договор.

Член 9**Съблюдаване на задължения**

Всяка договаряща се страна ще гарантира съблюдаването на задълженията, които е поела по отношение на инвестиции на инвеститори на другата договаряща се страна.

Член 10**Разрешаване на спорове между договаряща се страна и инвеститор на другата договаряща се страна**

1. Всеки спор между договаряща се страна и инвеститор на другата договаряща се страна относно инвестиция на последния на територията на първата договаряща се страна ще се разрешава приятелски чрез консултации и преговори.

2. Ако такъв спор не може да бъде разрешен в рамките на период от шест месеца от датата, на която някоя от страните по спора е поискала приятелско разрешаване, засегнатият инвеститор може да отнесе спора пред:

– компетентния съд на засегнатата договаряща се страна,

– в случай на спорове по отношение на чл. 5, 6 и 7 на този договор при съответното зачитане на законите и разпоредбите на договарящите се страни засегнатият инвеститор може вместо това да избере да отнесе спора за разрешаване чрез арбитраж пред:

а) „ад хок“ арбитражен съд, съставен съгласно Арбитражните правила на Комисията на ООН по международно търговско право (UNCITRAL); или

б) Международния център за разрешаване на инвестиционни спорове (ICSID), създаден по силата на Конвенцията за инвестиционни спорове между държави и граждани на други държави, подписана във Вашингтон на 18 март 1965 г., в случай че и двете договарящи се страни станат страни по тази конвенция.

3. Решението ще бъде окончателно и задължително за двете страни по спора и ще бъде приведено в изпълнение в съответствие с вътрешното законодателство на засегнатата договаряща се страна.

Член 11**Разрешаване на спорове между договарящите се страни**

1. Всички спорове между договарящите се страни, свързани с тълкуването и прилагането на този договор, ще се разрешават чрез консултации и преговори.

2. Ако спор между договарящите се страни не може да се разреши по този начин, в рамките на шест месеца от датата, на която консултациите или преговорите са започнали, той ще бъде отнесен по искане на някоя от договарящите се страни пред арбитражен съд.

3. Такъв арбитражен съд ще бъде съставян за всеки отделен случай по следния начин: В рамките на три месеца след получаването на молбата за арбитраж всяка договаряща се страна ще назначи един член на съда. Тези двама членове ще определят след това гражданин на трета държава, който с одобрението на двете договарящи се страни ще бъде назначен за председател на съда. Председателят ще бъде назначен в рамките на два месеца от датата на назначаване на другите двама членове.

4. Ако в сроковете, определени в ал. 3 на този член, не са били извършени необходимите назначения, всяка договаряща се страна може при липса на друго споразумение да покани председателя на Международния съд да извърши необходимите назначения. Ако председателят е гражданин на някоя от договарящите се страни или ако е възпрепятстван по друг начин да изпълни упоменатата функция, заместник-председателят ще бъде поканен да извърши необходимите назначения. Ако заместник-председателят е гражданин на някоя от договарящите се страни или ако той също е възпрепятстван да изпълни упоменатата функция, следващият по старшинство член на Международния съд, който не е гражданин на някоя от договарящите се страни, ще бъде поканен да извърши необходимите назначения.

5. Арбитражният съд постановява решението си въз основа на разпоредбите на този договор, както и на общоприетите принципи и норми на международното право. Арбитражният съд постановява решението си с мнозинство на гласовете. Това решение ще бъде окончателно и задължително за двете договарящи се страни. Съдът определя своя собствена процедура.

6. Всяка договаряща се страна ще поеме разходите на своя член на съда и за своето представяне в арбитражния процес. Разходът на председателя и останалите разходи ще се поемат поравно от договарящите се страни.

Член 12

Приложимост на договора

Разпоредбите на този договор ще се прилагат за инвестиции, извършени от инвеститори на едната договаряща се страна на територията на другата договаряща се страна преди или след влизането в сила на този договор и допуснати съгласно съответното законодателство на приемащата договаряща се страна.

Член 13

1. Този договор ще бъде ратифициран от компетентните органи на всяка договаряща се страна в съответствие с техните закони и разпоредби.

2. Този договор ще влезе в сила за период 10 години на 30-ия ден от датата на последното от уведомленията, с които двете договарящи се страни се уведомяват взаимно в писмена форма, че съответните им конституционни изисквания са били изпълнени. След изтичане на споменатия период този договор ще остане в сила след това, освен ако една от договарящите се страни не уведоми писмено с шестмесечно предизвестие другата договаряща се страна за неговото изтичане или прекратяване.

3. По отношение на инвестиции, извършени преди изтичането на валидността на този договор, разпоредбите на членове от 1 до 12 ще останат в сила за един по-нататъшен период от 10 години от тази дата на изтичане.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени за това от техните съответни правителства, подписаха този договор.

Съставен в два оригинални екземпляра в София на 13 ден от ноември 1998 г., съответстващ на 22 ден от абан 1377 (Ирански календар), на български, персийски и английски език, като всички текстове са еднакво автентични. В случай на различия при тълкуването ще бъде меродавен английският текст.

За правителството на Република България: **Муравей Радев**,
министър на финансите

За правителството на Ислямска република Иран: **Махмуд Ходжати**,
министър на пътищата и транспорта

ПРОТОКОЛ

По време на подписването на Договора между правителството на Република България и правителството на Ислямска република Иран за взаимно насърчаване и защита на инвестициите долуподписаните, надлежно упълномощени от техните съответни правителства, в допълнение се споразумяха за следните разпоредби, които представляват неразделна част от споменатия договор.

Към член 3

Всяка договаряща се страна си запазва правото да прави в съответствие с действащото си законодателство изключения от националния режим, предоставен съгласно ал. 1 и 2 на чл. 4. Всяко ново изключение обаче ще се прилага само за инвестиции, направени след влизането в сила на това изключение. Това изключение ще бъде направено съгласно закон на недискриминационна основа.

Към членове 10 и 11

Нищо в членове 10 и 11 няма да възпрепятства правото на страните по спора и възможността да отнесат спора пред международен арбитраж.

Към член 12

Доколкото Ислямска република Иран е засегната, този договор ще се прилага само за инвестиции и промяна във формата на инвестициите, одобрени от компетентните органи на Ислямска република Иран. Компетентният орган на Ислямска република Иран е Организацията за инвестиционна, икономическа и техническа помощ на Иран (ОИЕТАИ).

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени за това от техните съответни правителства, подписаха този договор.

Съставен в два оригинални екземпляра в София на 13 ден от ноември 1998 г., съответстващ на 22 ден от абан 1377 (Ирански календар), на български, персийски и английски език, като всички текстове са еднакво автентични. В случай на различия при тълкуването ще бъде меродавен английският текст.

За правителството на Република България: **Муравей Радев**,
министър на финансите

За правителството на Ислямска република Иран: **Махмуд Ходжати**,
министър на пътищата и транспорта